

متن پرسش

سلام علیکم: در جواب سوال ۲۴۲۹۹ مخصوصاً قسمت دوم سوال بنده فکر می کنم اینگونه افراد که در بدیهیات شک می کنند، اولاً به دلیل روحیه بدبین و صفت بدبینی که در نفسشان نهادینه شده و ثانیاً چون امور بدیهی امور واضح و اظهر من الشمس است و ادراکات واضح و یقینی هستند لذا اگر کسی برای امور بدیهی دنبال دلیل بگردد از ساحت بدیهی خارج می شوند و چون هیچ دلیلی قانع کننده تر از همان ادراک بدیهی برای شخص نمی تواند باشد پس هرچه قدر دنبال دلیل بیشتر بگردند بیشتر از ساحت بدیهی دور شده و بیشتر گرفتار شک می شوند و به دلیل صفت بدبینی و سوءظن نمی توانند قانع شوند، لذا برای خلاصی از شک این افراد را باید با ساحت بدیهی متوجه کرد و صفت بدبینی و سوءظن را در آنها کمرنگ کرد. موفق باشید

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: همین طور است ولی متأسفانه این نوع افراد امر بدیهی را هم بدیهی نمی دانند و در همان حال می پرسند «چرا». موفق باشید